ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce JUDr. Z. V., proti žalované Policii České republiky, Správě Středočeského kraje, Praha 5, Na Baních 1304, o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2005, čj. 5 Ca 39/2003 – 99,

takto:

I. **Kasační stížnost se zamítá.**

II. **Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.**

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal přezkoumání a zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 39/2003 – 23.

Stěžovatel v kasační stížnosti poukázal na své sociální a majetkové poměry a zrekapituloval dosavadní průběh řízení u Městského soudu v Praze, včetně obsahu některých svých podání. K vlastnímu napadenému usnesení městského soudu dovozuje, že toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Namítá, že mu tímto rozhodnutím bylo ve své podstatě upřeno právo na spravedlnost ve spravedlivém řízení a bylo porušeno ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Konečně dovozuje, že městský soud

postupoval v rozporu s platným právem, neboť pokud je soudem vyžadován nějaký úkon, který má osobně provést stěžovatel, je soud povinen stěžovatele obeslat. V tomto případě soud obeslal pouze Českou advokátní komorou advokáty (pozn. soudu – pravděpodobně ve věcech sp. zn. 5 Ca 38/2003 a 5 Ca 39/2003) „kteří byli určení k zastupování pouze v jedné věci, a to kasačních stížností, které již byly podány, a pouze náhodou se stěžovateli podařilo zabránit, aby nedošlo k prekluzi“.

Nejvyšší správní soud posoudil zákonnost napadeného usnesení v rozsahu důvodů uvedených v kasační stížnosti, přičemž neshledal tuto kasační stížnost důvodnou. Tento soud vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Z předloženého spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 5 Ca 39/2003 vyplývají tyto podstatné skutečnosti.

Podáním ze dne 23. 1. 2003, doručeným tomuto soudu dne 24. 1. 2003, se žalobce domáhal povolení obnovy řízení a zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2001, čj. 28 Ca 4/2000 – 215. Usnesením téhož soudu ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 39/2003 – 23 byl tento návrh odmítnut. Podáním ze dne 7. 10. 2003, doručeným Městskému soudu v Praze dne 8. 10. 2003 se stěžovatel domáhal osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení ze dne 29. 9. 2003. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2003, čj. 5 Ca 39/2003 – 43 byla tato žádost zamítnuta. Podáním ze dne „2. ledna 2003“ (správně zřejmě 2. 1. 2004), doručeným Městskému soudu v Praze dne 5. 1. 2004 se žalobce domáhal „osvobození od placení soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 5 Ca 39/2003 – 43 ze dne 30. prosince 2003“. Usnesením téhož soudu ze dne 12. 5. 2004, čj. 5 Ca 39/2003 – 64 byla žádost doručená soudu dne 5. 1. 2004 zamítnuta. Kasační stížnosti proti cit. usnesením ze dne 30. 12. 2003 a ze dne 12. 5. 2004 podány nebyly. Přípisem ze dne 30. 4. 2004 stěžovatel upřesnil, že svým podáním ze dne 7. 10. 2003 mínil podání kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 39/2003 – 23.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2004, čj. 5 Ca 39/2003 – 73 byl stěžovatel (ve věci řízení o kasační stížnosti proti cit. usnesení ze dne 29. 9. 2003) vyzván k zaplacení soudního poplatku za tuto kasační stížnost a ke zvolení zástupce (advokáta). Ani proti tomuto rozhodnutí nebyla kasační stížnost podána. Po doplnění kasační stížnosti ze dne 7. 10. 2003 advokátem určeným Českou advokátní komorou, Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 8. 2005, čj. 5 Ca 39/2003 – 99 vyslovil, že řízení o kasační stížnosti proti usnesení tohoto soudu ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 39/2003 – 23 se zastavuje pro nezaplacení soudního poplatku s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V prvé řadě nelze přisvědčit námitce, že napadené rozhodnutí městského soudu je nepřezkoumatelné. Z tohoto usnesení je zřejmé, v které právní věci a jak soud rozhodl, jakož i právní a skutkové závěry, z kterých tento soud vycházel. Skutečnost, že stěžovatel, ačkoli byla jeho žádost o osvobození od soudního poplatku pravomocně zamítnuta a nezaplatil ani po výzvě ve stanovené lhůtě příslušný soudní poplatek za kasační stížnost, plně odůvodňovala postup podle § 120 ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., tj. zastavení řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 39/2003 – 23. Takovýto postup nelze ani hodnotit, že je v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Ostatně kasační stížnost proti usnesení o zamítnutí této žádosti ani podána nebyla a i Nejvyšší správní soud z tohoto usnesení musel vycházet.

Pro úplnost (se zřetelem k námitkám uvedeným v kasační stížnosti) je třeba uvést, že v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. bylo napadené usnesení doručeno zástupci žalobce (stěžovatele) a nikoli též stěžovateli samotnému. O případ, kdy je nutno doručit i účastníkovi, neboť má v řízení něco osobně vykonat, jde například pokud se má tento účastník osobně dostavit k výslechu u soudu nebo ke znalci a podobně. Takovýmto úkonem však není příp. podání kasační stížnosti. Ostatně Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě.

Ze všech těchto důvodů byla kasační stížnost jako nedůvodná zamítnuta (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v řízení o této stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady tohoto řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu